

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๗๑๐

รัฐบาลได้ขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนสภา
ลงมติรับหลักการ
ที่ประชุมอนุมัติ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๗ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ

นายบุญช่วย สุกนธมัต

ผู้จตุรายน

ปพาพบุญ-หลง

แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภาฯ
กล่าวเปิดประชุม และอนุญาตให้สมาชิกสภาฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล
ได้ตามลำดับ คือ

๑. นายสง่า สายศิลป์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา ตั้งกระทู้ถามว่า ตำรวจเป็นกำลังของชาติไม่หย่อนกว่าทหาร และจะมากกว่าทหารเสียอีกไม่ว่าในยามปกติและในยามสงคราม เพราะต้องผจญภัยอยู่เสมอ จึงขอถามว่า ๑. เหตุใดทหารที่แต่งเครื่องแบบจึงได้ตัดค่าโดยสารรถไฟถึงอัตราและตำรวจที่แต่งเครื่องแบบไม่ได้ตัด ๒. รัฐบาลจะตำรวจให้ตำรวจได้รับความเสมอภาคในกาไรโดยสารรถไฟอย่างเดียวกับทหารไม่ได้หรือ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

พ.อ. พระบริรักษ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเคหะราชการตอบว่า กระทู้ถามมีข้อความอย่างเดียวกันนี้ รัฐบาลได้เคยตอบไปตามกระทู้ถามของนายเนย สัจจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีที่ ๑๘/๑๘ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๔๗๘ นี้เอง และขออภัยที่คำตอบเดิม

๒. นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งกระทู้ถามว่า จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีศาลแขวงที่อำเภอแม่สะเรียง แต่ศาลนั้นอำนาจจำกัดแค่นั้นที่ไม่เป็นการสะดวกแก่ผู้ที่มีคดีเกี่ยวแก่โรงศาลจังหวัด เพราะจังหวัดไกลจากอำเภอถึง ๘ วัน และในเขตอำเภออื่นตามปกติก็มีคดีใหญ่ ๆ เสมอ ทั้งจำนวนคดีก็มากกว่าในจังหวัดเสียอีก ดังนั้นรัฐบาลจะได้คิดจัดการอย่างไรบ้างในอันที่จะให้ความสะดวกแก่ผู้ที่มีคดีเกี่ยวแก่ศาลจังหวัด และจะตั้งเป็นศาลจังหวัดขึ้น จะตั้งของประการใดหรือไม่

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตอบว่า กระทรวงยุติธรรมกังวลมากในอันที่จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้มี ทรัพย์สินที่อยู่ห่างไกลจากศาลจังหวัด แต่ตามทางสอบสวน จำนวน ศาลของเรามีไม่น้อยกว่าประเทศขนาดเดียวกันอยู่แล้ว การที่จะยก ศาลแขวงให้เป็นศาลจังหวัดนั้น ต้องคำนึงถึงความสิ้นเปลืองของ ชาติด้วย ได้ลองเทียบค่าใช้จ่ายประจำปีศาลแขวงกับศาลจังหวัด เช่นศาลแขวงแม่ฮ่องสอนประมาณ ๖,๐๐๐ บาท ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประมาณ ๓๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ยังไม่ได้คิดถึงค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง เช่นอัยการตำรวจ เรือนจำ ซึ่งถ้าคิดเข้าด้วยจะเป็นเงิน ไม่น้อยทีเดียว จึงควรระวังทั้งทางให้ความสะดวกและทางสิ้นเปลือง เพราะกรณีคล้าย ๆ กันยังมีในที่อื่นอีก อำเภอแม่ฮ่องสอนห่างไกล ไปมาจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน รัฐบาลได้ทราบอยู่แล้ว แต่เดิม เมื่อยังไม่ได้ตั้งศาลแขวง ได้คิดแบ่งเบาความลำบากโดยส่งผู้พิพากษา จากศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนไปนั่งชำระความที่อำเภอแม่ฮ่องสอนตาม ปกติปีละ ๓ ครั้ง ครั้นต่อมารัฐบาลประสงค์จะยังความสะดวกให้ แก่ราษฎรผู้เกี่ยวข้องทางคดีที่ไม่ออกนอกรั้วอันควรจะได้ในท้องที่ ที่อยู่ห่างไกลจากศาลจังหวัดและการคมนาคมยังไม่สะดวก จึงได้ตั้ง ศาลแขวงขึ้น เมื่อได้ตั้งศาลแขวงขึ้นแล้ว การส่งผู้พิพากษาเดินทางไปชำระความที่อำเภอแม่ฮ่องสอนก็เป็นอันเลิก ครั้นต่อมาประมาณ

ตั้ง ๔ เดือน ได้ทราบจากข้าหลวงยุติธรรมประจำภาคและข้าหลวง
ประจำจังหวัดว่าการตั้งศาลแขวงแม่สะเรียงขึ้นนั้นหาปลดเปลื้องความ
ลำบากของผู้มีอรรถคดีส่วนมากได้ไม่ เพราะความเกินอำนาจศาล
แขวงต้องกลับไปฟ้องกันที่ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีเหตุผลสำคัญ
ที่เป็นข้อใหญ่ใจความอยู่ ๔ ประการ คือ ๑. ระยะทางไกลกันดาร
มากต้องเดินทางถึง ๘ วัน ๒. ที่อำเภอแม่สะเรียงอำเภอเดียวมีราษฎร
อยู่มากกว่าอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนทั้งหมด ๓. พดเมือง
ส่วนมากเป็นชาวคะเหรียงละว้า เมื่อศาลออกหมายเรียกมาเป็นพะยาน
โดยมากต้องใช้ตำรวจคุม มิฉะนั้นก็ไม่ได้ตัวเป็นพะยาน ต้องเสีย
เวลาตำรวจควบคุม ๔. แยกกันความลำบากเช่นนี้ไม่มีใครมี เพราะ
ยื่นฟ้องคดีที่อำเภอแม่สะเรียงได้ เมื่อถึงคราวก็มีผู้พิพากษาจากศาล
จังหวัดแม่ฮ่องสอนมาพิจารณาพิพากษาตั้งกล่าวข้างต้น อาศัยเหตุ
ที่ได้กล่าวมานี้ กระทรวงยุติธรรมตกลงใจที่จะยกศาลแขวงแม่สะเรียง
ขึ้นเป็นศาลจังหวัด ได้ปรึกษากับกระทรวงมหาดไทยเห็นชอบพร้อม
กันแล้ว ยังแต่จะจัดเพิ่มงบประมาณ ซึ่งถ้าสภา ฯ อนุมัติจะเปิด
เป็นศาลจังหวัดได้ในราวต้นปีหน้า

๓. นายบุญมา เดวีศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ตั้งกระทู้
ถามว่า เรือแจ้วทั่วทุกจังหวัด ซึ่งได้จัดทำขึ้นแต่ครั้งรัฐบาล
ราชาธิปไตยนั้น ห้องขังและห้องนอนของนักโทษ โดยมากไม่มี

วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๓๗๓๔

หน้าต่าง และในท้องนอนห้องหนึ่ง ๆ มีนักโทษนอนรวมกันหลายคน มีอากาศหายใจไม่พอ ซึ่งเป็นการผิดหลักอนามัยอย่างยิ่ง เวลาที่รัฐบาลได้ตำรวจจัดการแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นมาแล้วประการใดบ้าง

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า ตามเรือนจำโดยทั่วไปได้มีแพทย์คอยตรวจตรา และให้คำแนะนำอยู่แล้ว เมื่อมีสิ่งใดไม่ถูกต้องด้วยอนามัย ทางเรือนจำก็พยายามแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์เท่าที่จะพึงปฏิบัติได้ กระทรวงมหาดไทยได้พยายามจัดตั้งเรือนจำชั่วคราวขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ หลายแห่ง เพื่อช่วยขยายนักโทษในเรือนจำที่อัดแอให้ผ่อนจำนวนลง นอกจากนั้นยังได้มีโครงการที่จะจัดตั้งเรือนจำภาคขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากเรือนจำที่มีอยู่เดิม และในเวลานี้ได้ตั้งเรือนจำภาคขึ้นแล้วที่จังหวัดยะลาแห่งหนึ่ง ที่จังหวัดนครราชสีมาแห่งหนึ่ง ก็จะมีจัดตั้งขึ้นในที่แห่งอื่นต่อไปตามโอกาสและกำลังเงินที่อำนวยให้ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องความอัดแอของนักโทษก็ย่อมจะหมดไปในเมื่อได้ดำเนินการครบถ้วนตามโครงการนั้นแล้ว

๔. นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งกระทู้ถามว่า ตามที่ข้าพเจ้าได้ร้องขอให้รัฐบาลทำถนนจากอำเภอเมืองไปอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรัฐบาลได้

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๗๑๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๔๗๘

จัดทำจนได้กรุยทางดวงป่าดวงแฉอดน บางแห่งได้พุนดินขึ้นแล้ว
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ ราษฎรมีความยินดีมาก ถึงกับยกบ้านที่นา
ให้รัฐบาลเพื่อการดำธารณะนี้ บัดนี้รัฐบาลได้หยุดการกระทำเสีย
แล้ว เหตุใดจึงทำเช่นนั้น รัฐบาลจะไปจนแล้วเสร็จ
หรือจะเลิกเสีย ถ้าจะทำให้แล้วเสร็จเมื่อใดจะแล้วเสร็จเปิดใช้
ประโยชน์ได้

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ทางจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชไปอำเภอ
ปากพนัง ได้รวมอยู่ในโครงการก่อสร้างทางแล้ว เหตุที่ต้องหยุด
ทำเพราะเงินงบประมาณยังไม่พอ จึงต้องไปทำทางสายอื่นๆ ที่
สำคัญและทำค้างอยู่อีกหลายสายให้แล้วเสร็จเสียก่อน แต่อย่างไร
ก็ตั้งกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ว่า จะได้เริ่มเปิดการก่อสร้างใน
พ.ศ. ๒๔๘๐ และถ้าไม่มีอุปสรรคอันใดแล้ว มีความหวังว่าจะเปิด
ใช้ได้ในระยะเวลา ๓ ปี

๕. นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถามว่า
การสอบได้นักเรียนชั้นมัธยมบริบูรณ์ของกระทรวงธรรมการในครั้ง
ต่อไป ๓. เพื่อถนอมเงินไว้ การตรวจข้อสอบจะให้ครูและข้าราชการ
ในกระทรวงธรรมการตรวจโดยมิต้องเสียเงินค่าตรวจเช่นการตรวจ
ข้อสอบได้นักเรียนตามหัวเมืองจะได้หรือไม่ หรือถ้าตรวจไม่ทัน

เพราะมีนักเรียนเข้าสอบมาก ก็จ้างเขาเฉพาะที่เหลื่อมมือจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ๒. เพื่อความสะดวกในการศึกษาต่อของบุตรจะสอบให้เสร็จและตรวจตัดสินให้เสร็จก่อน โรงเรียนวิสามานยนาน ๆ เช่นมหาวิทยาลัย โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายร้อยทหารบก ฯลฯ เบื้องต้นนักเรียนจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

ขุนสฤษดิ์วิเทศศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ
ตอบว่า ๑. กระทรวงธรรมการได้จัดทำอยู่แล้ว กล่าวคือจ้างตรวจแต่เฉพาะที่เหลื่อมมือเจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบได้ช้นนหม่มาก จึงต้องตั้งกรรมการขึ้นตรวจมากเพื่อให้งานสำเร็จทันความประสงค์ ส่วนการที่จะให้ครูและข้าราชการในกระทรวงธรรมการทำการตรวจให้โดยไม่คิดค่าตรวจให้ นั้น ได้พิจารณาโดยละเอียดแล้ว เห็นว่าจะเสียผลมากกว่าได้ การตรวจข้อสอบได้ชั้นที่ต่ำกว่ามัธยมบริบูรณ์ ซึ่งไม่ใช่กระทรวงจัดการสอบทั้งหัวเมืองและในกรุงเทพ ฯ ไม่ได้ค่าตรวจ ๒. กำลังพิจารณาจัดให้ความสะดวกอยู่แล้ว เช่นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็ได้ทำความตกลงให้ความสะดวกแก่นักเรียนที่ประสงค์จะไปเรียน โรงเรียนวิสามานยนานบางแห่งเป็นอย่างดี

๖. ชนุการพิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร ตั้งกระทู้ถาม
ว่า ด้วยยุทธนาตามชนบทเวลานี้ได้พัฒนาขึ้น ย่อมจะเป็นภัยแก่
ชาติในภายหน้า การเบนทางนี้เพราะมีผู้ผันไปจำหน่ายตามตำบล
มากขึ้น ผู้จำหน่ายฝิ่นยังงั้นก็อาจมีนโยบายจำหน่ายฝิ่นเดือนลด
ไปด้วย ถ้าไม่ทำเช่นนั้นก็ขาดทุน และจะผูกขาดเสียเงินแบะเจ็ยะ
มาก ๆ ไปทำไม เมื่อมีผู้ต้องการในประเทศเรามาก ฝิ่นเดือนก็
ไหลมาเทมาทุกซอกทุกมุม เจ้าพนักงานเรามีตักเท่าไร จึงจะไป
ปราบให้ราบคาบได้ นอกจากจะจำกัดโรงจำหน่ายฝิ่นของรัฐบาลให้
น้อยลง ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า ๑. จะลดโรงจำหน่ายฝิ่นให้น้อยลง
คงให้มีแต่ที่จังหวัดและอำเภอแห่งละ ๑ โรงจะได้หรือไม่ ๒. รัฐบาล
จะจัดการจำหน่ายฝิ่นแทนยังงั้นเสียเองทุกแห่งจะได้หรือไม่ เพื่อ
ป้องกันยุทธนาเข้าเสีย และเพื่อตัดแหล่งจำหน่ายฝิ่นเดือนให้น้อยลง
๓. รัฐบาลจะมีนโยบายช่วยเหลือผู้เสียฝิ่นคิดแล้วให้ะทั้ง โดย
ปราศจากอันตราจะได้หรือไม่

ขุนสมุทรหิระคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ตอบ
ว่า ๑. จะลดโรงจำหน่ายให้มีที่จังหวัดและอำเภอแห่งละหนึ่งโรง
นั้นยังทำไม่ได้ เพราะเกี่ยวกับท้องที่และจำนวนคนที่คิดฝิ่น ถ้า
ลดโรงจำหน่ายฝิ่นไม่พอเพียงกับผู้คิดฝิ่นก็เท่ากับเปิดโอกาสให้คนคิด
ฝิ่นสูบฝิ่นเดือนมากขึ้น ๒. การป้องกันยุทธนานั้นก็มีการควบคุมอยู่

แต่ในพระราชบัญญัตินั้น ส่วนที่จะตัดโรงจำหน่ายนั้นให้น้อยลงนั้น หาได้อยู่ที่เปลี่ยนร้านผู้รับอนุญาตมาเป็นร้านรัฐบาลจัดทำเสียเองไม่ ๓. เรื่องนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบในกระทู้ถามที่ ๔๕๐/๒๔๗๘ เรื่องการรักษาคนคิดผิดให้เดือดร้อน เมื่อวันที่ ๓๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๘ ในสภาฯ นี้แล้ว

๘. นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้งกระทู้ถามว่า ในการประดิษฐ์วัตถุคิดเป็นสินค้าสำเร็จรูปนั้น สำหรับประเทศสยามซึ่งอุดมด้วยวัตถุดิบ ย่อมจะต้องดูแลแบบอย่างหรือแนวความคิดของประเทศอื่นๆ ซึ่งมีวัตถุดิบคล้ายคลึงกับประเทศสยามด้วย เพื่อประกอบความคิดของเราว่าวัตถุดิบชนิดไหน ควรจะประดิษฐ์เป็นสินค้าอะไรได้บ้าง เวลานี้เราก็ได้มีผู้แทนรัฐบาลเช่น ทูต กงสุล และข้าหลวงพาณิชย์ประจำอยู่ในนานาประเทศแล้ว จึงขอทราบที่รัฐบาลเคยได้ทราบข่าวคราวแสดงความคิดเห็นในแนวความคิดประดิษฐ์วัตถุดิบเป็นสินค้าสำเร็จรูปในต่างประเทศ อันจะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลในการส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศเราจากผู้แทนเหล่านั้นบ้างหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ตอบว่า รัฐบาลได้ทราบจากผู้แทนเหล่านั้นบ้าง

๘. ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. อัตราค่าธรรมเนียมศาล ตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของตาราง ๑ ในหมวด ก. อัตราทั่วไปนั้น บางศาลมีศาลจังหวัดห่มศักดิ์เป็นต้นมิได้ใช้ได้เลย เช่นกรณีพิพาทเรื่อง^{๕๕๓}หนี้ ทนทรัพย์เพียง ๒๐๐ บาท ตามธรรมดาจะต้องเรียกค่า^{๕๕๓}ชดเชย ๕ บาท แต่ศาลกลับเรียกค่า^{๕๕๓}ชดเชยถึง ๑๕ บาท ทั้งนี้เพราะเหตุใด ก็อะไรเป็นหลัก ๒. ในอัตราค่าธรรมเนียม^{๕๕๓}ศาลไม่มีบัญญัติไว้ให้เรียกค่าหมายเรียกจำเลยและค่าหมายเรียกพยาน แต่ทางปฏิบัติทราบบ้าง บางศาลยังเรียกเก็บตามเดิม บางศาลก็ไม่เรียก ทั้งนี้เพราะเหตุใด ค่า^{๕๕๓}ที่เรียกเก็บอยู่อาศัยหลักอะไรเรียกบ้าง

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตอบว่า เพื่อทำความเข้าใจในเบื้องต้น รัฐบาลขอตอบว่าตามกระทู้^{๕๕๓}ทั้ง ๒ ข้อนี้^{๕๕๓}ก็ยังคงมีการเรียกค่าธรรมเนียมศาล เป็นเรื่องแปลกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจของศาล โดยฉะเพาะตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๘ และมีทางที่^{๕๕๓}ศาลจะออก^{๕๕๓}ฎีกาไปยังศาลสูงได้ เมื่อเห็นว่าศาลชั้นต้นเรียกผิด กระทรวงยุติธรรมห้ามอำนาจที่จะตั้งศาลหรือทำคำสั่งวางระเบียบในเรื่อง^{๕๕๓}นี้ไม่ได้ เพราะจะเป็นการก้าวก่ายกับอำนาจตุลาการ ^{๕๕๓}ซึ่ง^{๕๕๓}ได้เคยมีผู้^{๕๕๓}ตั้งกระทู้ถามเรื่องศาลเรียกค่า^{๕๕๓}ชดเชยให้ออกหมายไม่เหมื่อน

กัน ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้ตอบไปตามทำนองที่กล่าวไว้ แต่
เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ศกนี้แล้ว ตามกระทู้ข้อ ๑ กระทรวงยุติธรรม
ได้สอบถามศาลจังหวัดห่มศักดิ์ ได้ความว่าคดีหนี้สินทนายไม่
เกิน ๒๐๐ บาท ซึ่งเดิมศาลนั้นเรียกค่าขึ้นศาล ๑๕ บาทจริง โดย
อาศัยการตีความตามวรรคสุดท้ายในตาราง ๑ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งและได้เรียกในทำนองนี้ไปแล้ว ๗ เรื่อง ครั้น
ต่อมาเมื่อผู้พิพากษาใหม่ย้ายไปประจำ มีความเห็นว่า วรรคสุดท้าย
ในตาราง ๑ ใช้สำหรับคดีไม่มีทนาย ถ้าหากเป็นคดีมีทนาย
ก็ต้องเรียกร้อยละ ๒ ครั้ง ตามจำนวนคนทนาย จึงได้สั่งให้เรียก
ตามอัตราที่กล่าวต่อไป ส่วนค่าขึ้นศาลก็ได้เรียกไว้เกินอัตรา ก็ได้
จัดการคืนให้แก่คู่ความบางรายเรียบร้อยแล้ว ตามกระทู้ข้อ ๒ ที่ว่าใน
อัตราค่าธรรมเนียมศาลไม่มีบัญญัติไว้ให้เรียกค่าหมายเรียกจำเลยและ
หมายเรียกพยานนั้น ความจริงได้มีบัญญัติไว้แล้วในตาราง ๒ (๒)
ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คือ “ค่าขึ้นศาลขอให้
ออกหมายเรียกหรือหมายอื่น ๆ” ซึ่งถ้าจะเข้าใจให้ชัดควรอ่าน
มาตรา ๑๔๘ ประกอบด้วย ตามกระทู้ที่กล่าวมา ค่าธรรมเนียม
เหล่านี้บางศาลก็เรียกเก็บ แต่บางศาลก็ไม่เรียกเก็บนั้น ไม่ทราบ
ว่าศาลใดได้ปฏิบัติต่างกันดังที่กล่าว แต่ถ้าหากเป็นดังนี้ ก็เป็นเรื่อง
แปลกกฎหมายซึ่งรัฐบาลได้เห็นความลำบากอยู่ก่อนแล้ว ก็จะเห็น

ได้จากเมื่อคราวเดชะนอรับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งมีบทให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่จะออกกฎกระทรวงเพิ่มเติม และแก้ไขเปลี่ยนแปลงตารางอัตราค่าธรรมเนียมศาล และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ได้ (มาตรา ๕ (ก)) ทั้งนี้โดยรัฐได้ถืออยู่ว่าจะเป็นทางแก้ไขข้อขัดข้องในปัญหาเรื่องค่าธรรมเนียมซึ่งอาจจะมิเห็นได้ในภายหน้า แต่บทบัญญัติดังกล่าวแต่ก่อนได้ถูกคัดลอกเสีย ฉะนั้นการทำความเข้าใจในเรื่องนี้จึงควรขอให้ศาลตั้งวินิจฉัยเป็นแบบอย่าง หรือมีมติเป็นในเรื่องที่จะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายทำนองเดียวกับที่กระทรวงยุติธรรมได้เคยตอบกระทู้ที่เคยกล่าวมาข้างต้นนี้แล้ว

๘. นายสวัสด์ ยูวะเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. ท่านทราบหรือไม่ว่าในจังหวัดนครสวรรค์และทางเหนือขึ้นไป ได้มีบุคคลแต่งตั้งคนเป็นผู้วิเศษมีอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ ๒. การที่ผู้วิเศษเกิดขึ้นเนื่อง ๆ นั้น เป็นวิถีทางที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลอย่างไรบ้างหรือไม่ ๓. รัฐบาลจะมีทางปราบปรามให้ดับสูญไปหรือไม่

น.ค. หลวงข้าราชการสวัสด์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า ๑. กระทรวงมหาดไทยได้ทราบทั้งได้พยายามกวาดล้างปราบปรามอยู่เสมอ ๒. ถ้าการแต่งตั้งคนเป็นผู้วิเศษเป็น

การทอดกฐน ประชาชนพลเมืองให้หลงเชื่อ อภินิหารโดย เรียกร้าง
เอาประโยชน์ หรือเจตนาหาสมัครพรรคพวกเพื่อตั้งคนเป็นหัวหน้า
แต่ก่อนความไม่สงบเรียบร้อย หรือยุยงตั้งเสริมพลเมืองให้แข็ง
กระด้างต่อการปกครองของบ้านเมือง การเหตุนัยยอมขัดก่อนนโยบาย
ในทางปกครอง และขัดต่อกฎหมาย ๓. เมื่อปรากฏว่าผู้วิเศษ
กระทำกรณอื่นเป็นผิดต่อกฎหมายก็ได้จัดการจับกุมมาฟ้องร้องให้ศาล
ลงโทษอยู่เสมอ แต่การที่จะทำให้หมดสิ้นไปทีเดียวนั้น ก็จำเป็นต้อง
อาศัยความร่วมมือของราษฎรด้วย กล่าวคือ ถ้าราษฎรไม่เชื่อถือ
และไม่ยอมเจือจานด้วยวิธีใด ๆ แล้ว ผู้วิเศษก็จะดำรงตนอยู่ไม่ได้
และหมดสิ้นไปเอง

๓๐. นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถาม
ว่า ครูประชาบาลมีเงินเดือนน้อย แต่ต้องทำงานหนักคนหนึ่งต้อง
สอนนักเรียนมากและหลายชั้นรวมกันจนผิดหลักครู บำเหน็จบำนาญ
ก็ไม่ได้อย่างข้าราชการอื่น ๆ และต้องปฏิบัติอยู่ในวินัยของข้าราชการ
อย่างเคร่งครัด เพื่อไม่เป็นการเอาเปรียบแก่เขาจึงควรมี ครู
ประชาบาลที่ไปราชการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทางอำเภอ หรือไปราชการ
การอื่นใด รัฐบาลจะให้ค่าพาหนะ ค่าที่พัก และเบ็ดเตล็ดเช่น
ข้าราชการอื่น ๆ จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

ขุนศึกคณะวิศศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ
ตอบว่า คำพาหนะแต่ละคำเบียดเบียนเดินทางของครูประชาบาล และ
ตำรวจศึกษาที่ไปราชการต่างท้องถิ่น เบิกได้โดยอนุโตมเช่นเดียวกับ
กันกับข้าราชการพลเรือนสามัญตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

๓๓. นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรม
ราช ตั้งกระทู้ถามว่า ประเทศสยามเป็นประเทศการเพาะปลูก การ
ทำนุบำรุงดินยอมเป็นกระดูกสันหลังของชาติ การบริหารดิน
ที่ด้อยค่านี้ จึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า
๑. งานที่ดินทางอำเภอซึ่งเป็นงานที่กระทรวงนี้ไม่มีเจ้าพนักงานประจำ
เป็นตำแหน่งฝากกับเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ใดจริงหรือไม่ ขณะนี้การจับจอง
ที่ดิน การโอนที่ดิน ค้างคั่งมากมายทุก ๆ อำเภอจริงหรือไม่ ท่าน
จะแก้ไขอย่างไร ๒. กำนันผู้ใหญ่บ้านนำที่ดินที่ตนที่ผู้อื่น
อยู่เดิม เพราะเห็นแก่ค่าชดเชยหรืออย่างอื่น ๆ เป็นเหตุให้ราษฎร
เดือดร้อนจริงหรือไม่ ท่านจะแก้ไขอย่างไร ๓. การโอนที่ดินใน
หอบะเข็ญที่นครกรุงเทพฯ งานค้างอยู่ต่งพัน ๆ เรื่องจริงหรือไม่ และ
งานที่ค้างเพราะเจ้าพนักงานที่ดินกับกรมการ อำเภอมีความเห็นไม่ตรง
รอกันในการสอบเขตคดีอื่น ๆ จริงหรือไม่ ท่านจะแก้ไขอย่างไร

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
ตอบว่า ๑. งานที่ดินทางอำเภอไม่เป็นงานของกระทรวงเกษตรธิการ

แต่ฝ่ายเดียว แต่เป็นงานในหน้าที่โดยตรงของอำเภอด้วย การ
โอนที่ดินที่มีหนังสือสำคัญเป็นหน้าที่ของกระทรวงเกษตรธิการไม่ได้
ฝากใคร ส่วนการโอนที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญแต่ตั้งกรรมสิทธิ์
หรือมีแต่ใบเหยียบย่ำซึ่งต้องทำกรรมกรรมสัญญาที่อำเภอขึ้นก็เพราะ
เป็นหน้าที่โดยตรงของอำเภอเอง ส่วนการจับจองที่ดินนั้นกฎหมาย
กำหนดให้อำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในชั้นต้น จึงไม่ใช่งานฝาก
ส่วนที่ว่าขณะนั้นงานที่ดินคั่งค้างมากมายทุก ๆ อำเภอขึ้น ถ้าหมาย
ถึงงานหน้าที่กระทรวงเกษตรธิการแล้ว ขอตอบว่าไม่จริง เพราะ
เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ ทราบว่าราษฎรจับจองที่ดินมือเปล่ากันเป็น
ส่วนมาก ส่วนการโอนที่ดินที่มีหนังสือสำคัญแต่ตั้งกรรมสิทธิ์ก็มี
ที่ดินและโฉนดประจำจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว ๒. เรื่อง
เช่นนี้ถ้าหากจะมีอยู่บ้าง ก็เป็นข้อเท็จจริงและเป็นภาระทำอันไม่
ชอบของบุคคลเป็นราย ๆ ไป ซึ่งราษฎรผู้เสียหายย่อมจะร้องคัดค้าน
เพื่อคุ้มครองสิทธิของตนได้ตามกฎหมายตามทางปฏิบัติ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านเป็นแต่เพียงผู้นำชั้นต้นในชั้นต้นเท่านั้น ส่วนการดำเนิน
การต่อไปก็มีพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับผิดชอบอยู่แล้ว เห็นว่า
มีกฎหมายและระเบียบการคุ้มครองสิทธิของราษฎรอยู่แล้ว จึง
ไม่มีอะไรจะแก้ไข ๓. ได้สอบสวนแล้วไม่จริง ดังนั้นจึงไม่มีเหตุ
อะไรที่จะแก้ไข

๓๒. นายเช ยูนีพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. เหตุใดรัฐบาลจึงไม่อนุญาตให้ราษฎรตัดไม้ยางที่ชำรุด เช่นเป็นโพรง ยอดคั่วม ต้นแก่จนเจาะน้ำมันไม่ออก ยืนตาย ที่ชนอยู่ริมด้าน้ำภายในระยะ ๓๐ เมตรนับจากฝั่งแม่น้ำ เพราะปรากฏว่า ต้นยางชำรุดเหล่านี้มักจะล้มลงมาในลำแม่น้ำเป็นการ กีดขวางแก่ทางเดินเรือแพของราษฎรอยู่เสมอ ๒. เหตุใดรัฐบาลจึงไม่อนุญาตให้ราษฎรตัดไม้ตะเคียน เพราะไม้ตะเคียนเป็นไม้ที่มีราคาดี ถ้าอนุญาตให้ราษฎรตัดได้จะเป็นการส่งเสริมให้ราษฎรที่ยากจนได้มีทางประกอบอาชีพ อันเป็นชั้นสำคัญได้อีกอย่างหนึ่ง

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ตอบว่า ๑. ทางกรมได้วางระเบียบการอนุญาตตัดฟันต้นยางไว้ว่า ต้นยางที่จะอนุญาตให้ตัดฟันได้ต้องมีลักษณะดังนี้ คือ แก่แต่ว่าวยน้ำมันแล้ว เป็นโรค เช่นยอดคั่วม พุ่มแห้งตายภาค กดงโพรง หรือคั่นที่ตายแล้ว แต่สำหรับต้นยางที่แก่แต่ว่าวยน้ำมันที่อยู่ริมด้าน้ำภายในระยะ ๓๐ เมตร ห้ามมิให้อนุญาตตัดฟัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เช่นอาจจะล้มลงทับทางน้ำสาธารณะซึ่งอาจเป็นอันตรายหรือติดขัดในการคมนาคม การห้ามทงนี้เพื่อรักษาความดีให้คงโดยรวดเร็ว เนื่องจากกระแสน้ำกัด เพราะรากของต้นยางสามารถยึดเหนี่ยวดินริมฝั่งไว้ได้บางส่วน และพุ่มสามารถ

บ้องกันกำลังแรงของฝนที่ระคะดินริมฝั่ง และเป็นเครื่องช่วยบ้องกัน
มิให้กระแสน้ำในฤดูฝนมาตงจากฝั่งโดยแรงและเร็วเกินควร นอก
จากนี้ยังเป็นที่พักอาศัยของราษฎร ดีต่อบกและดีต้งน้ำอีกด้วย ฉะนั้น
จึงเห็นว่าเป็นระเบียบการที่ดีอยู่แล้ว ๒. ไม้มะเกลือในเขตจังหวัด
เพชรบุรี เป็นไม้ที่หายากและเป็นสินค้าที่มีราคาดี ราษฎรได้ตัดฟันลง
เสียเป็นอันมากเป็นเวลายาวนานมาแล้ว จนปรากฏว่ามีไม้ที่ทรุดโทรม
ลงและไม่มีเหลืออยู่ช้อยมาก ถ้าจะคงอนุญาตต่อไป ไม้มะเกลือ
ก็คงจะสูญพันธุ์ไปเป็นแน่ จึงได้จัดการอนุญาตเสียชั่วคราว (ตั้งแต่
พ.ศ. ๒๔๗๕) เพื่อให้ไม้มะเกลือได้มีเวลาพักผอนและฟื้นตัวขึ้น
ตามเดิม ซึ่งทงนี้โดยได้คำนึงถึงการอาชีพของราษฎรในเวลายัง
หน้านั่นเอง เมื่อไม้เหล่านี้นเติบโตพอสมควรแล้ว ทางการก็จะเปิด
อนุญาตต่อไป

ส่วนกระทู้ถามของนายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
ดพบุรี เรื่องหนี้ของชาวนา และเรื่องการปรับปรุงเขตจังหวัด
กระทู้ถามของ พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนคร
นายก เรื่องแพทย์แผนโบราณ กระทู้ถามของนายเขียน กาญจนพันธ์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เรื่องการค้ารถ และเรื่อง
กรรมกรว่างงาน กระทู้ถามของหลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงใหม่ เรื่องไม้ขีดไฟหน้ภาษี กระทู้ถามของนายวงศ์ แฉ่นศิริพันธ์

ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ เรื่องสถานที่ราชการ กับกระทู้ถามของนาย
ทองกระจาย รัชตะวรรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี เรื่องเจ้า
หน้าที่สรรพากรเร่งรัดราษฎรให้เสียเงินอากรค่านานนี้ ผู้ตั้งกระทู้ไม่
มาประชุม ประธานสภาฯ จึงให้เลื่อนไป

อนึ่ง กระทู้ถามของนายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัด
มหาสารคาม เรื่องการอบรมทหาร และกระทู้ถามของนายจิ่ง
จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ เรื่องหญิงนครใต้เกณฑ์เดือน
รัฐบาตยังไม่พร้อมที่จะตอบ สำหรับกระทู้ถามของขุนครุฑการพิจิตร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร เรื่องร่างที่ว่าการอำเภอ กับกระทู้ถาม
ของนายบุญมา เดวีรัฐศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย เรื่องเวลาให้
อาณัติสัญญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ผู้ตั้งกระทู้ขอถอน

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบทุก แก๊ส
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของขุนวรศาสตร์คุณกิจ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อที่ประชุม

ผู้เสนอได้แถลงถึง ความประสงค์ในการที่ เสนอร่าง พระราช
บัญญัตินี้มีความสำคัญว่า เพื่อจะเพิ่มจำนวนแร่ในครอบครอง
ของผู้จัดหาแร่ให้มากขึ้นกว่าเดิม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลักการ
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ร่างพระราชบัญญัตินี้

ไปให้คณะกรรมการสามัญชต์ที่ ๑ พิจารณา กำหนดการแปร
ญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคาม
สีมา พุทธศักราช ๒๕๑๘ ของรัฐบาลต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้มีความสำคัญว่า เห็นเป็นการสมควรที่จะพระราชทานวิสุงคาม
สีมาให้แก่วัด ฯ เพื่ออุโบสถสังฆกรรมสืบไป

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไปให้คณะกรรมการสามัญชต์ที่ ๒ พิจารณา กำหนดการแปร
ญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติชั้นผู้ตรพดึกศพแก้ไข
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๘ ของนายเนย สัจมา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุบลราชธานีต่อที่ประชุม

ผู้เสนอได้แถลง ถึง ความ ประสงค์ ใน การ ที่ เสนอ ร่าง พระราช
บัญญัตินี้มีความสำคัญว่า เพื่อไม่ให้ผู้พิพากษาซึ่งมีหน้าที่ในทาง
ตุลาการไปเกี่ยวข้องในการ สอบสวนและการ ชั้นผู้ตรพดึกศพซึ่งตาย
โดยฆาตกรรมวิสามัญ

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๗๒๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๘

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ได้มีสมาชิกเสนอญัตติขอให้
ประชุมยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้รับไป

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ

นายบุญช่วย สุกนรมิต

ผู้จกรายงาน

ปพาพ บุญ-หลง

แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร